Theodor Storm,

Rigora lumo eniĝas

tradukita de Manfredo Ratislavo

Post la morto de lia unua edzino Konstanco ekkaptis la poeton teruro antaŭ „tiu eterna dezerta estonteco“, vi-dalvide de ammalplena, senfeliĉa ekzistado, pri kiu ne-niu kredo je rekuniĝo en la transo povas konsoli. Lapide kaj dure, ne uzante la de li alitempe preferata kantfor-mo, la poeto parolas pri tiu nova sperto:

Sed, rigora lumo eniĝas;
Kaj antaŭ mi ĝi etendiĝas,
Dezerte, plena da teruro kaj soleco;
Tie, fore, mi antaŭsentas la abismon;
En ĝi la nenion. –

Sed pluen kaj pluen
Trenas mi min
De tago al tag’,
De monat’ al monat’,
De jaro al jar’;
Ĝis mi fine
Elcherpita je l’ vivo kaj sen espero
Falos suben ĉevoje
Kaj la malnova, eterna nokto
kovros min kompate,
kune kun ĉiuj revoj kaj sopiroj.

Traduko de la Germana poemo “Unerbittliches Licht dringt herein” de Theodor Storm *(Teodoro Stormo, ∗1817-09-14 – †1888-07-04) en Esperanton de* Manfredo Ratislavo *(Manfred Retzlaff, Stettiner Str. 16, D-59302 Oelde, Germanio, ∗1938-11-04) en 2002-04-14.*

MR-395-1b / Arg-198-393 (2004-03-05 23:04:27)

La germana-lingva originalo de tiu ĉi poemo estas presita en la libro „Thedor Storm“ de Regina Fasold, el la serio Bild-Biographie, eldonita de la eldonejo VEB Bibliographisches In-stitut Leipzig, en 1990, ISBN 3-323-00196-6. El tiu libro estas prenita ankaŭ la supra klariga teksto.

Theodor Storm,

Unerbittliches Licht dringt herein

Nach dem Tod seiner ersten Ehefrau Constanze ergriff den Dichter der „Schauder vor dieser ewig öden Zu-kunft“ angesichts eines liebeleeren, glücklosen Daseins, dem kein Glauben an eine Wiedervereinigung im Jen-seits Trost geben konnte. Lapidar und har, ohne die sonst von ihm bevorzugte Liedform zu benutzen, spricht er von dieser neuer Erfahrung:

Doch, unerbittliches Licht dringt ein;
Und vor mir dehnt es sich,
Öde, voll Entsetzen und Einsamkeit;
Dort in der Ferne ahn ich den Abgrund;
Darin das Nichts. –

Aber weiter und weiter
Schlepp ich mich fort;
Von Tag zu Tag,
Von Mond zu Mond,
Von Jahr zu Jahr;
Bis dass ich endlich,
Erschöpft an Leben und Hoffnung,
Werd hinstürzen am Weg
Und die alte ewige Nacht
Mich begräbt barmherzig,
Samt allen Träumen der Sehnsucht.“

Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas Theodor Storm *(Teodoro Stormo, ∗1817-09-14 – †1888-07-04).*

Arg-198-392 (2004-03-05 22:57:18)

Das Gedicht ist abgedruckt in dem Buch „Theodor Storm“ von Re-gina Fasold, aus der Serie „Bild-Biographie“ , herausgegeben vom Verlag VEB Bibliographisches Institut Leipzig, in 1990, ISBN 3-323-00196-6. Aus diesem Buch ist auch der obige erklärende Text entnommen.